MASACRAREA INOCENȚILOR

Colonel (rtg.) Vasile I. Zărnescu

Incorect Politic

Decembrie 11, 2023

MASACRAREA INOCENȚILOR

Genocidul actual comis de statul terorist Israel contra palestinienilor din Fîșia Gaza ne determină să oferim opiniei publice românești traducerea acestui articol, scris acum aproape un deceniu, dar la fel de actual, deoarece trece în revistă, sumar, principalele acțiuni criminale efectuate de către organizațiile teroriste jidovești – Irgun, Haganah, Stern, Lehi etc. –, înființate la finele Primului Război Mondial.

În faimoasa *Declarație Balfour*, impusă de o perfidă delegație jidovească din S.U.A. și lansată în 1917, se strecurase o expresie șerpească, „înființarea unui **cămin național**" pentru jidovii care vor emigra în Palestina, spre a servi ca praf în ochi opiniei publice internaționale. Deoarece, de fapt, liderii sioniști intenționau înființarea unui stat.

Pentru a fi mai ușor de înghițit cacealmaua, s-a pus problema împărțirii Palestinei în vederea înființării a două state: unul al viitorilor imigranți jidovi și celălalt al autohtonilor palestinieni. Contele suedez Folke Bernadotte a fost trimis de O.N.U. ca mediator în pertractările pentru constituirea celor două state, dar a fost asasinat de banda Lehi tocmai spre a zădărnici apariția celor două state, căci jidovii voiau toată Palestina, spre a se realiza Eretz Israel, conform balivernelor veterotestamentare.

Deja, în 1937, se redactase un Raport – *Peel Commission Full Report 1937* –, care consemna pașii necesari formării celor două state (cf. https://ecf.org.il/media_items/290).

De cel puțin 86 de ani se discută despre formarea a două state în Palestina, iar acum statul terorist Israel distruge Fîșia Gaza ca să nu se mai poată înființa un stat pentru palestinieni. În plus, în Fîșia Gaza s-au descoperit mari zăcăminte de petrol și gaze, din Fîșia Gaza jidovii vor să construiască – împreună cu sponsorii lor, S.U.A. –, un nou canal, „Canalul Ben Gurion", ca să scoată din funcțiune Canalul Suez etc. Fîșia Gaza este ca o sulă în coasta teroristului Bibi Netanyahu și de aceea vrea „să o șteargă de pe hartă!"

Așadar, statul terorist Israel, înființat ilegal, care nu are constituție, nu are granițe stabilite oficial și recunoscute internațional, comite, de 80 de ani, genocidul contra palestinienilor, întreține un periculos focar de război internațional, iar „partenerul nostru strategic", „Unchiul Sam", îl alimentează cu bani și arme ca să dea foc Planetei! Iar în unele publicații din România se afirmă că jidovii și-au cumpărat vreo 3 milioane de apartamente, care stau goale în așteptarea invaziei lor, dacă arabii se trezesc și îi aruncă în mare!

Citiți și completați-vă știința Istoriei! Iar știința creează conștiința!

Adică: **Treziți-vă, români! Sunteți în legitimă apărare!**

***

The Slaughter of the Innocents / Masacrul Inocenților

Jafar M Ramini, Salem-News.com, 25 iulie 2014

„Pleacă sau mori" este mesajul, dar nu există niciun loc de unde să pleci „spre".

«13 Când magii (cei trei magi) au plecat, un înger al Domnului i-a apărut în vis lui Iosif. „Ridică-te", i-a spus el, „ia copilul și pe mama lui și fugi în Egipt. Rămâi acolo până când îți spun eu, pentru că Irod va căuta copilul ca să-l ucidă".

14 Așa că s-a sculat, a luat copilul și pe mama lui în timpul nopții și a plecat în Egipt…

16 Când Irod și-a dat seama că fusese păcălit de magi, s-a înfuriat și a dat ordin să-i ucidă pe toți băieții din Betleem și din împrejurimi care aveau doi ani sau mai puțin, conform timpului pe care îl aflase de la magi.

17 Atunci s-a împlinit ceea ce s-a spus prin profetul Ieremia: 18 „Se aude un glas în Rama, plâns și jale mare, Rashela plângându-și copiii și refuzând să fie mângâiată, pentru că ei nu mai sunt"». – Evanghelia după Sfântul Matei: 2.13-18.

Așa a fost atunci, când pruncul Iisus a putut găsi un adăpost și un sanctuar în Egipt. Ceea ce este mai mult decât se poate spune despre copiii din Gaza de astăzi care caută să găsească un refugiu sigur în Egiptul de astăzi, sub dictatura lui Abdul Fattah Al-Sisi.

Acum două mii de ani, când lumea se afla sub hegemonia Imperiului Roman, era o lume foarte diferită de cea de astăzi.

Acum trăim sub hegemonia Statelor Unite ale Americii, cel mai puternic imperiu din toate timpurile de pe Pământ. Un imperiu cu o politică externă dictată, scrisă, proiectată și pusă în practică de neo-conservatorii din Washington și de talmudiștii din Tel Aviv.

Ai fi putut spera că rasa umană s-a dezvoltat și a avansat dincolo de pofta de sânge și de vărsarea de sânge.

Nici vorbă de așa ceva. În ultimul secol, omenirea a excelat în ceea ce privește armele de distrugere în masă la un nivel înfricoșător. Arme care ar putea anihila o întreagă națiune la simpla apăsare a unui buton. Iar unul dintre degetele care se află deasupra acelui buton este cel izraelian. Consecința nefericită a acestui lucru este măcelărirea continuă a poporului meu din Palestina.

Permiteți-mi să vă împrospătez memoria. Cu mult timp înainte ca Hamas să fie gândit, bandele teroriste jidovești, în special banda Irgun, banda Stern și Haganah au comis acte de măcel în Palestina. **Atentatul cu bombă asupra hotelului King David din Ierusalim din 22 iulie 1946 s-a soldat cu 91 de morți și 46 de răniți, majoritatea britanici.**

Acest masacru grotesc a grăbit plecarea autorității obligatorii britanice din Palestina, abandonându-i astfel pe palestinienii nevinovați și lipsiți de apărare în fața sorții lor.

Aniversarea acestui masacru a avut loc în urmă cu doar două zile, dar ar fi greu să găsești un politician sau un jurnalist britanic care să își amintească de el. Cu toții au fost mult prea ocupați să clameze că Israelul are dreptul să se apere. Morții britanici, uitați în mod convenabil.

Doi ani mai târziu, a venit măcelul de la Deir Yassin din 1948, condus de grupul terorist Irgun, condus de Menachim Begin. **Begin era mândru de rolul său în masacrarea a 254 de persoane, majoritatea bărbați în vârstă, femei și copii, subliniind că panica în rândul locuitorilor, care i-a determinat să fugă din casele lor, a facilitat preluarea controlului asupra Palestinei de către sioniști.**

„Această teroare", a spus el, „a valorat mai mult decât 1000 de tancuri". Domnul Begin a devenit apoi prim-ministru al Israelului și a fost laureat al Premiului Nobel pentru Pace.

Fondatorul Israelului, David Ben-Gurion, a mers și mai departe, declarând că „fără Deir Yassin nu ar fi existat Israelul". Acesta este același Ben-Gurion care, scriindu-i fiului său cu mult înainte de înființarea statului sionist și talmudist, a spus clar: „Trebuie să-i expulzăm pe arabi și să le luăm locul".

Doar o lună mai târziu, în mai 1948, Palmach, forța de luptă de elită a bandei Haganah, a jefuit și a ars până la temelii satul Ein El Zeytoun, ucigând 70 de săteni; mulți dintre ei au fost capturați și au defilat pe străzile din vestul Ierusalimului pentru a sublinia teroarea care avea să vină.

Mesajul pentru palestinieni a fost clar:

„Dacă nu plecaţi, la asta trebuie să vă aşteptaţi“.

Și apoi a venit războiul așa-zisei independențe, în care măcelărirea celor nevinovați din Palestina a fost din nou la ordinea zilei.

„Am ieşit afară, Ben-Gurion ne însoţea. Generalul Allon (comandantul Forţelor Militare Israeliene) şi-a repetat întrebarea: „Ce se va face cu populaţia palestiniană?“. Ben-Gurion a făcut un gest cu mâna care spunea: „Alungaţi-i!“ – Yitzhak Rabin, versiunea cenzurată a memoriilor lui Rabin, publicată în *New York Times*, 23 octombrie 1979.

Ben-Gurion a avertizat, de asemenea, în 1948: „Trebuie să facem totul pentru a ne asigura că ei (palestinienii) nu se vor mai întoarce niciodată“. Asigurându-și colegii sioniști că palestinienii nu se vor întoarce niciodată la casele lor, a spus: „Bătrânii vor muri și tinerii vor uita“.

În tot acest timp și până în prezent, Israelul s-a prezentat, cu mult succes, ca fiind victima. Cumva, ocupanții ilegali, bandele teroriste, primii sioniști și susținătorii lor au devenit mielul singuratic într-o mare de arabi devastatori.

Toate acestea, în ciuda planurilor documentate ale fondatorilor Israelului de a distruge nu numai Palestina, ci și țările arabe învecinate.

„Ar trebui să ne pregătim să trecem la ofensivă. **Scopul nostru este să zdrobim Libanul, Transiordania şi Siria**. Punctul slab este Libanul, pentru că regimul musulman este artificial şi uşor de subminat pentru noi. **Vom înfiinţa acolo un stat creştin, apoi vom zdrobi Legiunea Arabă, vom elimina Transiordania; Siria va cădea în mâinile noastre. Apoi, vom bombarda şi vom merge mai departe şi vom cuceri Port Said, Alexandria şi Sinaiul“**. – David Ben-Gurion, mai 1948, către Statul Major General. Din Ben-Gurion, *A Biography, de Michael Ben-Zohar, Delacorte, New York 1978*.

Mereu în ofensivă, au mărșăluit. Au mărșăluit în Egipt în 1956, în colaborare cu Marea Britanie și Franța, purtând eticheta de „victimă“, iar lumea a aplaudat.

În 1967, au mărșăluit în Egipt, Siria și Iordania, ajutați și încurajați de puterile occidentale; tot victime, tot învinși, tot apărându-se.

Un obstacol de moment a fost micul și complet uitatul act de beligeranță, amintit aici pentru cititorii mei americani, când **forțele de „apărare“ izraeliene au atacat nava americană *USS Liberty* în 1967, ucigând 34 de militari americani.**

Un amiral în retragere, Thomas Moorer, fostul președinte al Statului Major Întrunit, care a petrecut un an investigând atacul și este un consilier juridic de top, este de acord că Israelul a intenționat să scufunde *USS Liberty* și să dea vina pe Egipt pentru aceasta, târând astfel Statele Unite într-un război în numele Israelului.

S-a ajuns la concluzia că acest act de agresiune, în ciuda dovezilor copleșitoare care demonstrează contrariul, a fost un accident, un caz de confuzie de identitate.

„De ce ar pune guvernul nostru interesele Israelului înaintea intereselor noastre?" a întrebat Moorer din scaunul său cu rotile la conferința de presă. El era șeful operațiunilor navale în momentul atacului. De ce, într-adevăr?

După cum a spus un supraviețuitor: „Dacă a fost un accident, a fost cel mai bine planificat accident de care am auzit vreodată".

Cu toate acestea, izraelienii erau în continuare victimele opresiunii, iar lumea stătea deoparte și dădea din cap.

În 1982, au intrat în Liban, ucigând mii de civili libanezi și palestinieni nevinovați. Marșul lor a continuat în Beirut, unde au permis vechilor lor aliați, Partidul Falange din Liban, să masacreze sute, poate mii de bărbați, femei și copii palestinieni în taberele de refugiați din Sabra și Shatilla, în timp ce ministrul apărării de atunci al Israelului, Arial Sharon, stătea de pază.

Rolul lui Sharon în acest măcel obscen l-a identificat ca fiind un criminal de război recunoscut. Doar moartea sa în luna ianuarie a acestui an, după o comă prelungită, i-a permis să scape de justiție pentru numeroasele sale crime împotriva umanității.

Bombardarea israeliană a 17 sate din jurul Qana, în sudul Libanului, în 1996, a fost un alt act de agresiune deliberată, menit să-i terorizeze pe cetățenii săi pentru a accepta dominația Tel Aviv-ului asupra lor.

Militarii israelieni care au participat la acest măcel al civililor libanezi au declarat că atacul a fost justificat, că nu au niciun regret și că cei care au fost uciși erau doar „o grămadă de arabi ale căror vieți nu sunt importante".

Comandantul militar izraelian care îi conducea pe acești oameni a declarat: „Nu, nu, nu: Ne-am făcut datoria. **Meritau să moară pentru că sunt doar arabi".** Un soldat izraelian a declarat pentru revista israeliană *Kol Ha'Irr* : „M-am supus ordinelor. Conștiința mea nu mă deranjează deloc. Ar fi trebuit să tragem mai multe obuze pentru a ucide mai mulți arabi. Un arab în plus, un arab în minus, știți".

Lista este nesfârșită și imaginea devine din ce în ce mai întunecată, iar intențiile sunt în continuare aceleași. Un plan malefic detaliat de curățare etnică a pământului nostru pentru a crea un stat supremațist, talmudist, exclusiv pentru jidovi.

Majoritatea oamenilor ne acuză pe noi, arabii, că trăim în trecut. Și că nu ratăm nici o ocazie să ratăm o șansă.

Am să vă fac pe plac aici și am să vă rog să aveți răbdare și să priviți la ceea ce au în suflet actualii talmudiști din Tel Aviv, ceea ce, ocazional, exprimă.

„Singurul lucru care îi poate descuraja pe teroriști, precum cei care au răpit copiii și i-au ucis, este să ştie că sora sau mama lor va fi violată“. Această afirmaţie a fost făcută de cercetătorul în Orientul Apropiat, dr. Mordechai Kedar de la Universitatea Bar-Ilan (locotenent-colonel în cadrul Serviciului de Informaţii Militare al I.D.F.). „Sună foarte rău, dar acesta este Orientul Apropiat“, a adăugat Kedar. Interviul a fost difuzat la radioul izraelian la 1 iulie 2014.

Ayelet Shaked, o tânără membră a partidului Jewish Home al lui Naftali Bennett, **ar fi făcut apel pe pagina sa de Facebook la uciderea mamelor** a ceea ce ea numeşte „teroriști“ palestinieni (oricine se opune regimului izraelian) pentru ca acestea să nu poată da naştere la mai mulți „şerpi mici“:

Potrivit doamnei Shaked, „**acestea trebuie să moară, iar casele lor trebuie demolate pentru ca ele să nu mai poată naşte alți teroriști**. Toți sunt duşmanii noştri și sângele lor ar trebui să fie pe mâinile noastre. Acest lucru este valabil și pentru mamele teroriștilor morți“.

Moshe Feiglin, vicepreşedinte al parlamentului izraelian și membru al partidului Likud al premierului Benjamin Netanyahu, îndeamnă armata izraeliană să ucidă fără discriminare palestinienii din Gaza și să folosească toate mijloacele posibile pentru a-i determina să plece.

(Mai multe la: http://www.jonathan-cook.net/blog/2014-07-21/calls-for-genocide-enter-israeli-mainstream/#sthash.0xZ4CXgF.dpuf)

Aron Soffer, şef de cercetare și conferenţiar la Forţele de Apărare Israeliene și arhitectul sistemului de apartheid izraelian, a fost citat de *Jerusalem Post*, pe 10 octombrie 2007, și expus pe *YouTube* când a declarat:

„Când 2,5 milioane de oameni vor trăi într-o Gaza închisă, va fi o catastrofă umană. Acei oameni vor deveni animale și mai mari decât sunt astăzi, cu ajutorul unui islam fundamentalist nebun. Presiunea la graniță va fi îngrozitoare. Va fi un război teribil. Așa că, dacă vrem să rămânem în viață, **va trebui să ucidem și să**

ucidem și să ucidem… toată ziua… în fiecare zi. Dacă nu ucidem, vom înceta să mai existăm“. (Video mai jos).

Și iată-ne ajunși aici. Mașina de ucis cunoscută sub numele de Forța de Apărare Israeliană se rostogolește peste Gaza în timp ce scriu aceste cuvinte, urmând sfatul domnului Soffer.

Potrivit baroanei Valerie Amos, subsecretarul general al O.N.U. pentru afaceri umanitare, un copil din Gaza este ucis în fiecare oră din fiecare zi a acestei ultime invazii în Gaza. Până în prezent, bilanțul este de peste 700* de morți, dintre care peste 85 la sută sunt civili, iar 200 sunt copii. Peste 4.000 sunt răniți în cele mai îngrozitoare moduri, dintre care 1.700 sunt copii traumatizați și dezorientați.

Când trăiești sub cheie timp de peste 8 ani, când toate ușile, ferestrele și cheile sunt închise în jurul tău până la punctul în care nu mai poți respira, ești îndreptățit, poate, să rezişti? Nu și după magii (înțelepții) de la Whitehall sau din Congresul american sau de la Palatul Champs *Élysées* din Paris. Israelul are dreptul să se apere. Joia trecută, în noaptea de joi, în timp ce armata talmudistă mărșăluia în Gaza, Senatul S.U.A. a votat în unanimitate, fără nici un vot împotrivă, pentru a sprijini invazia în curs a Israelului.

De fapt, Senatul a aprobat în unanimitate o sumă suplimentară de 429 de milioane de dolari care va fi transferată imediat Israelului pentru a finanța în continuare sistemul de rachete Iron Dome. După cum a declarat sionistul declarat, vicepreședintele Joe Biden [reamintim, articolul este publicat în 2014: pe atunci, Joe Biden nu era președinte și nici semi-senil – n. red.]:

„Dacă nu ar exista un Israel, ar trebui să inventăm unul pentru a ne asigura că interesele noastre sunt protejate“.

Șeful său, președintele Statelor Unite ale Americii, domnul Barack Obama, a proclamat în numeroase ocazii că America va susține întotdeauna Israelul.

Există cineva acolo, arab, occidental, oriental, nu suntem pretențioși, care să ne acopere spatele?

Ne-ar plăcea să auzim de la dumneavoastră.

*

Arhitect al apartheidului în Israel: „Dacă nu ucidem, vom înceta să mai existăm“ – Max Blumenthal (*Știri Conectate La Realitate*)

*numărul morților se ridică la 800 la momentul publicării.

Tradus și adaptat după Jafar M Ramini, *Salem-News.com*

Jafar M Ramini este un scriitor, comentator și analist palestinian pe probleme din Orientul Apropiat, care trăiește la Londra.

S-a născut în Jenin, în nordul Palestinei, a fost educat în Anglia și și-a petrecut primii ani din viața profesională în Golful Arabiei și în Arabia Saudită. A călătorit în lung și în lat, căutând răspunsul – care încă îi scapă – la întrebarea:

De ce Statele Unite ale Americii sprijină linia sionistă într-un mod atât de orb, ignorând în același timp drepturile legitime ale poporului indigen palestinian? Mai ales că poporul palestinian nu nutrește nici un fel de resentimente față de America și poporul său și nici nu le-a făcut vreodată vreun rău. Este, spune Jafar, o enigmă.